

Titel: BREV TIL: Paul Diderichsen FRA: Knud Togeby (1959-03-17)

Citation: "BREV TIL: Paul Diderichsen FRA: Knud Togeby (1959-03-17)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_003-shoot-workidUtil636_0000_003_Diderichsen-KT_0220/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

17. marts 1959.

Kære Diderichsen,

Tak for udkastet. Da jeg til eget brug har skrevet
et af paa maskine, har jeg videresendt et maskinskrevet eksemplar
og returnerer dig kladden med nogle foreløbige ændringsforslag.
Der vil eventuelt komme flere efter vores møde med de franskstuderende i morgen onsdag.

Det viser sig, som ved alle andre studiediskussioner, at det er umuligt at generalisere selv ~~de~~ fagene ved det filosofiske fakultet. Meget af det, der omtales, passer saaledes daarligt paa fransk. En indrømmelse hertil er gjort allerede i de første linier ved kun at omtale de filologiske fag. Paa den anden side er det uheldigt, at historie saaledes skilles ud lige i begyndelsen af skrivelserne.

Jeg ville foretrække om afsnittet om lærestoffet blev opsat i samme knappe punktform som eksamensordningen. Derved faar hvert punkt ikke større vægt, end læseren vil. Nu er der et langt indledende afsnit om at lette kravene i det gamle stof, som slet ikke interesserer fransk. Man har intet oldsprog i bifag (er der overhovedet andre fag end dansk, der har det?), og i hovedfag er kravene i forvejen saa rudimentære (50 sider oldfransk, 75 sider middelfransk), saa der vist intet er at gøre. Dertil kommer, at oldsproget i fransk er af en helt anden karakter end i andre sprog, dels ved at basissproget er et velkendt kultursprog, latin, som mange har som bifag, dels ved at den oldfranske litteratur er grundlaget for al europæisk litteratur.

Afsnittet om maksimum og minimum forstaar jeg ikke helt, er det tanken om liniedeling i dansk? I saa fald bør det siges explicit.

Statarisk-kursorisk er mig eget forslag, men jeg finder det uheldigt, at derpaa er heftet eksamination i ulæste tekster, som ikke har noget med sagen at gøre.

Jeg synes det er uheldigt at sige, at filologi og sproghistorie ifølge traditionen har overvægt i magisterkonferens. Vi har inden for romansk meget tit litterære konferenser.

Jeg har ikke megen lyst til at stimulere interessen for magisterkonferens, da det er en opfordring til at gaa en usikker økonomi i møde. Hvis de fag, man vil studere, kan tages til skoleembedsksamnen, bør man gøre det, da undervisningen og eksamenskravene stort set er det samme, og kun tage konferens, hvis faget ikke findes i skolen, f.eks. spansk og italiensk. Jeg vil altså endda synes, at det er en alternativ forslag under No er for vidtgaaende. Jeg tror, man gør en fejl at slet ikke at blande konferens ind i sagen.

Det andet afsnit om bifagernes omfang er af saa tvivlsom art, at jeg tror, man gjorde bedst i at stryge det. For det første har jeg i dit manuskript sættet mellemkoleundervisning til undervisning i de hidtidige 1. og 2. mellem. Cand.mag.erne skal stadig undervise i de kommende 1. og 2. real, der svarer til de nuværende 3. og 4. mellem, i hvert fald i følge loven. At praksis maaske nok kan blive en anden, ville det være uanstændigt at tage hensyn til. Men rent bortset fra det tror jeg, at allerede nu bruges hovedsagelig og bifagskandidater mellem i händen i et stort omfang. I hvert fald er kun inden for engelsk og tysk, at der maaske gøres nogen forskel. Eksamensordningen l.: Allerede nu kan studenterne, naar de vil, gaa op til forprøve, hos os ofte efter 1 1/2 aar, men det maa vel være frivilligt? Under studieplaner synes jeg, at man yderligere maa understrege, at alle fag maa finde frem til en rationel tilrettelagt studieplan, der, fulgt, giver resultat inden for ret kort aarrække, og at man i forbindelse med de herunder nødvendige kurser og øvelser finder

3.

frem til, hvilke supplerende lærerkrefter man da har brug for
paa disse bestemte pladser i planlægningen, især amanuenser.
Dette er bl.a. betingelsen for at vi ^{ihave} kan præstere de af de stu-
derende ønskede skrivesvælsere, som er fire gange saa mange som
dem, vi præsterer i øjeblikket.

Studienavn forekommer mig temmelig ligegyldigt.

~~Det praktiske pædagogikum er en fremragende undervisning, det
teoretiske bør begrænses saa meget som muligt.~~

Venlig hilsen

Knut Tjørring